

B.-vers

Szívembe mart a gondolat,
Hogy nem láthatom arcodat
Még két napig.

Sosem csókolt csókja után,
Megpihenni a két karján,
Vágyakozom.

Meleg hangja lágyan simít,
Hallom így is, hogy nincsen itt,
Álmodozom.

Mi értelme álmodozni?
Én utálok várakozni.
Siess kérlek!

Midőn az est újra leszállt,
Szívem segítségért kiált:
Hosszú évek.

Pár év múlva együtt leszünk,
Minden szépet s jót teszünk,
Túl messze vagy...

Endre-vers

Új álom formázza arcodat,
Képzeltbeli falra firkálom neved.
Ideje van már a futásnak,
Hát most már elengedem kezéd.

Csillagot neveztem el Rólad,
Hátha vezet majdan Téged is.
S hogy ne szó nélkül búcsúzzak,
Mondok én csúnyát meg szépet is.

Szánalom, mit szemedben látok,
A fájdalom, mi marad Utánad.
Neved már kimondani átok,
S mit sosem véltem: utálat.

Igaz, türelmesen vártam eddig,
Én nem rezzentem semmi szélre.
Gondoltam, húzom valameddig,
Elfáradván sem állok félre.

S most itt vagyok, megint, bambán,
Nekem a világ csak képzelet.
Elengedlek, alig akarván,
Elfelejtettem, hogy létezek.

Nagy Jázmin

06 30 091 1746

Nagykanizsa Piarista Gimnázium

11./b